

RAPORT ASUPRA PARTICIPARII LA CONFERINȚA MONDIALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR PARIS, 5 – 8 IULIE 2009

Activitățile corespunzătoare pregătirii poziției sindicatelor în cadrul acestei conferințe au început cu câteva luni înaintea datei acesteia, prin schimburi de e-mail-uri și printr-o ședință a HERSC în martie 2009. S-a insistat asupra nuanțării Comunicatului final al conferinței în spiritul aplicării Recomandării UNESCO-OIM privind „Statutul personalului didactic din învățământul superior”, adoptată la prima Conferință Mondială (1998). La toate aceste schimburi de idei, am insistat pe introducerea în textul final a unor referiri la „îmbunătățirea condițiilor de muncă”, „creșterea atractivității meseriei de profesor prin motivare financiară”, „participarea sindicatelor la procesul de asigurare a calității”.

La Paris activitățile au început din data de 3 iulie, prin întrunirea reprezentanților sindicatelor IE. Președinte de ședință a fost dna Monique Fouilhoux. A participat, pentru o oră, și dl George Haddad¹, director UNESCO la departamentul învățământ superior al UNESCO. La această ședință s-a subliniat că:

„universitățile sunt un bun public”, „statul trebuie să asigure o finanțare adecvată cerințelor de calitate”, „prin această finanțare trebuie asigurată *atractivitatea* meseriei de profesor”.

Personal am atras atenția că în textul proiectului de comunicat nu apare nici o referință la Recomandarea UNESCO-OIM (vezi mai sus), care, în opinia mea, trebuie să devină un document de bază al activităților noastre la nivel național. (Cred că acest document trebuie să-l traducem și să-l afișăm pe site-ul almamater.)

Menționez că nu a existat translație simultană, toate discuțiile purtându-se în engleză, spre nemulțumirea vorbitorilor doar de limbă franceză.

A doua zi s-au continuat discuțiile cu reprezentanții ONG-urilor. La aceste discuții au fost, evident, prezenți și studenții printr-o delegație a ESU, condusă de Ligia Deca (fostă studentă la Marină Civilă!).

Conferința a început duminică 5 iulie, la sediul central UNESCO. România a fost reprezentată de dna ministru Andronescu și de ambasadorul nostru la UNESCO, prof. Manolescu. Evident era prezent și Remus Pricopie, care a participat la toate lucrările Conferinței.

Luni 6 iulie, în sesiune plenară, s-au prezentat rapoartele regionale (dna Andronescu a prezentat concluziile Forumului de la București) și s-au făcut prezentarea și obiectivele sesiunilor paralele de a doua zi.

Marți 7 iulie, am participat la următoarele sesiuni paralele (ne-am împărțit între noi, funcție de interesul personal, participarea la aceste lucrări). Eu am participat la următoarele:

- *Development of regional higher education and research areas* (aici am susținut continuitatea existenței CEPES, într-o formulă nouă care să acopere și problematica cercetării în Europa; menționez că la nivelul conducerii UNESCO s-a pus problema desființării CEPES, iar prin intervenția mea am urmărit să pledez pentru menținerea acestuia; dl Sedlak, actualul director CEPES, mi-a mulțumit pentru acest lucru).
- *Private Higher Education: Responding to Global Demand* (aici am intervenit pe tema „monopolului” pe care încearcă să-l aibă universitățile private în

1. Profesor de matematică, fost rector la Sorbona.

domeniul „științelor ușoare” (domeniile cu costuri mici pe student); am subliniat că și aceste universități trebuie să se supună regulilor de calitate impuse de legislația națională; menționez că la această sesiune nu a participat nimeni din partea „oficialilor” noștri.

Miercuri 8 iulie, s-au organizat „paralel stakeholders panels” (3 sesiuni paralele pentru: miniștri, instituții, societate civilă și sector privat); noi am fost alocați sesiunii „instituții”; aici s-au purtat discuții pe textul comunicatului final, amendat de așa numitul „drafting committee” la care a participat dna Fouihoux, din partea IE și dl Pricopie din partea MECI (evident am făcut „lobby” la Pricopie ca să susțină amendamentele noastre).

La această sesiune am intervenit punctând că în contextul actual de recunoaștere mondială a importanței învățământului superior, cât și pentru a putea fi susținute concluziile Conferinței, se impune o finanțare de minimum 2% din PIB pentru acest sector. După aceasta, în mai multe luări de cuvânt, s-a susținut același lucru. (La această sesiune a participat și dl Radu Damian, din partea C.E.).

Sesiunea plenară de închidere a conferinței a avut loc în după-amiaza aceleiași zile, adoptându-se Comunicatul final al Conferinței. La această sesiune m-am întâlnit și cu dna Andronescu, dar am stat mai mult de vorbă cu dl Manolescu (!).

Mai multe informații puteți obține vizitând: <http://www.unesco.org/en/wche2009/>, sau consultând cele peste 6 kilograme de documentație adusă de mine și care se găsește la sediul Alma Mater.

Revin asupra necesității traducerii și diseminării în teritoriu a RECOMANDĂRII UNESCO-OIM. Textul acesteia se poate găsi și pe site-ul IE: www.ei-ie.org, secțiunea „higher education” .

Răzvan C. Bobulescu

București, 12 iulie 2009